

ПЕТЯ ДУБАРОВА БЛАГОРОДСТВО

chitanka.info

Един възторжен кораб рязко вряза
брадата си в спокойното море
и своя път със дия отбеляза.
Морето не поиска да го спре,
а само сбръчи се от болка сива,
изохка тихо, като че дайре
търкулна се във огнена коприва.

След кораба остана само пана
и раната във морските гърди.
Една вълна, немирна, разлюляна,
затвори я и меките води
плюплюкнаха във устните на плажа,
изхвърляйки и миди, и звезди,
за палавия кораб да разкажат.

Море, море, когато той със сила
разцели те, нали те заболя?
Видях как твоята гръд се беше свила
Ти тази болка как преодоля?
А можеше със силните си пръсти
да счупиш мачтите като крила,
да блъснеш всичко в дълбините гъсти.

Аз знам, море, ти винаги прощаваш,
обидите потапяш в хладна сол
и болките червени изтърпяваш.
Следите им заравяш в пясък гол.
Сега разбирам твоего господство,
и сила, и лилава красота:
дължат се те на твойто благородство.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.